

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

О ДНИМИ з перших п'ятирічних завдань за три роки і дев'ять місяців виконали члени комсомольсько-молодіжної бригади мулярів В. Кобилева з міжколгоспної районної будівельної організації. Минулого року колектив виборів друге місце у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних будівельних бригад області. Ціні молоді трудівники працюють в рахунок 1977 року. Колективізм, як життєвий принцип, знаходить свій яскравий прояв у роботі бригади. Її сила — в прагненні будівельників, прагненні сьогодні працювати краще, ніж учора, в творчому підході до справи. Ціні вже два комсомольсько-молодіжних колективи, більше п'ятдесяти молодих хліборобів і тваринників виконали свої п'ятирічні завдання.

І цілком правильно наголошував у звітній доповіді перший секретар

пир'я. Любов до праці — ось головний критерій успіху членів нашого колективу. Та нам, трудівникам полів і ферм, дуже прикро, що сьогодні ми повинні задумуватися над тим, хто прийде нам на зміну. На ферму протягом двох останніх років не прийшла жодна молода людина, в той час, коли для високопродуктивної праці у нас створені всі необхідні умови.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ гарт — це чіткі ідеї переконання, вміння бачити перспективи, мати широкий світогляд, бути вірним лєнінській Комуністичній партії. І безперечно, правильний напрям розмови вибрали делегати конференції, наголосивши, що внесок молоді в справу комуністичного будівництва буде тим вагомішим, чим вище суспільна свідомість юнаків і дівчат, їхня ідейна переконаність, політична зрілість, чому в значній мірі сприяє система комсомольської політичної освіти. На минулій звітній-виборній комсомольській конференції було дано ряд пропозицій, критичних зауважень щодо поліпшення політичного навчання юнаків і дівчат. Відтоді в його організації відбулися певні позитивні зміни. Ціні в районі працює 22 гуртки комсомольської політосвіти, в яких навчається понад сімсот чоловік.

Значна робота по організації політичного навчання молоді пресвідється в колгоспах імені Ульянова, імені Ілліча, міжколгоспній будівельній організації. Однак ще не всі комітети комсомолу глибоко і кваліфіковано займаються комсомольською політосвітою, інколи комсомольці не регулярно відвідують заняття. Слабо ще ведеться робота в комсомольських організаціях колгоспу імені Мічуріна, районного вузла зв'язку, Верблюзького відділення «Сільгосптехніка». У виступах делегатів прозвучала схвильованість таким станом, багато з них пропонували у навчальному році організувати роботу гуртків так, щоб забезпечити тісний зв'язок навчання з практичними завданнями, добитися того, щоб політична і економічна освіта юнаків і дівчат сприяла підвищенню наукового рівня господарювання, активізації молоді за дострокове завершення річного та п'ятирічного планів.

Значне місце у доповіді та виступах делегатів конференції відводилося завданням комітетів комсомолу по патріотичному та інтернаціональному вихованню, по антирелігійній роботі. У кожному виступі відчувалася справжня турбота про піднесення рівня виховної роботи, про організаційне зміцнення комсомольської районної організації.

У роботі конференції взяли участь та виступили перший секретар райкому Компартії України М. Г. Сердюченко та завідувач відділом комсомольських організацій обкому комсомолу А. І. Омельнік.

На організаційному пленумі райкому комсомолу першим секретарем Новгородківського РК ЛКСМУ України обрано В. Мигуля, другим секретарем — В. Гопака, секретарем-завідуючим відділом учнівської молоді М. Мельник.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

Радянські вчені, інженери і техніки! Радіонавігатори і винахідники! Всесірно прискорюйте науково-технічний прогрес в усіх галузях народного господарства, підвищуйте рівень наукових і конструкторських розробок!

Слава радянській науці, яка вносить гідний вклад в будівництво комунізму!

Із Закликів ЦК КПРС.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КИЇВСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 128 (2076).

СУБОТА, 25 ЖОВТНЯ 1975 Р.

Ціна 2 коп.

ПЕРШИЙ ШТУЧНИЙ СУПУТНИК ВЕНЕРИ. ПЕРШЕ ЗОБРАЖЕННЯ ПОВЕРХНІ ПЛАНЕТИ ВЕНЕРА

Радянська наука і техніка добилися нового чудового успіху в дослідженні планети Венера.

22 жовтня 1975 року міжпланетна автоматична станція «Венера-9», подолавши за 136 діб польоту відстань більш як 300 мільйонів кілометрів, виведена на орбіту навколо Венери і стала першим в історії штучним супутником планети Венера.

Спускний апарат станції здійснив м'яку посадку на поверхню Венери. Вперше в умовах атмосфери планети Венера при тиску в 90 разів більшому, ніж на Землі, і температурі 485 градусів за Цельсієм одержано унікальне зображення поверхні планети в місці посадки.

Спускний апарат увійшов в атмосферу Венери з швидкістю 10,7 кілометра на секунду. В процесі аеродинамічного гальмування в атмосфері швидкість польоту спускного апарата знизилася до 250 метрів на секунду, після чого бортовою автоматикою було введено в дію парашутну систему. Під час зниження на парашутах вперше було проведено комплекс досліджень хмарного шару планети.

На висоті 50 кілометрів парашутна система була відділена, після чого спускний апарат продовжував спуск з використанням

аеродинамічної системи гальмування і о 8 годині 13 хвилин московського часу зробив м'яку посадку на поверхню Венери.

Під час зниження спускного апарата і протягом 53 хвилин після посадки з допомогою встановленої на ньому наукової апаратури проводилися дослідження атмосфери і поверхні планети, а також передавалося зображення місця посадки. Сигнали з спускного апарата приймалися на борту штучного супутника Венери і ретранслювалися на Землю.

Одержано дані про хмарний шар планети, оптичні характеристики і параметри атмосфери Венери, про умови освітленості на поверхні, а також про фізичні властивості і характер ґрунту в місці посадки.

На борту автоматичної станції «Венера-9» — штучному супутнику планети Венера встановлено вимпел з барельєфом Володимира Ілліча Леніна. На спускному апараті встановлено вимпел із зображенням Державного герба СРСР.

Автоматична станція «Венера-10» продовжує політ. 22 жовтня вона перебувала на відстані 84 мільйонів кілометрів від Землі і 872 тисячі кілометрів від Венери. Станція досягне околиць Венери 25 жовтня.

(ТАРС).

Багато талантів мальовничо село Папозівка Знам'янського району.

Особливою популярністю серед колгоспників користується танцювальний колектив сільського Будинку культури.

На фото: учасники художньої самодіяльності (зліва направо): Володимир Четвертак, Наташка Буда, Олена Болжун, Леонід Лук'яненко та Сергій Липовий.

Фото Б. ВІТОХІНА.

М. Знам'янка.

♦ „На ферму за два роки не прийшла жодна молода людина“.

1 стор.

Віговідай,
товаришу
комітет

Що за загальними
фразами?

2 стор.

Познайомте з
секретарем

2 стор.

♦ Злочин
починався...
із сім'ї

4 стор.

ОНЬКА наша, Наталка, працює в колгоспі «Шлях Ілліча» дояркою. Їй шістнадцять років, комсомолка. А щоразу під час розмов зі мною гсворить: «Тату, я перетворююсь в стару людину, мені з кожним днем все нудніше жити».

Протягом року моя дочка не бачила в очі секретаря комсомольської організації, збори не проводяться, серед молоді не організовано соціалістичного змагання...

(З листа до редакції колгоспника Д. С. Васильєва).

Розмова перша

Лист літнього колгоспника, що не зміг вирішитися, дивлячись на бездіяльність комсомольської організації, схвилював. І ось зустріч з автором. Двері відкрила невисока русава дівчина. Так, це Наталка Митрофанова, про яку йшла мова. І вона, і її батько, і мати, теж доярка, підтвердили все те, про що я вже знала.

— Два роки працюю на фермі, а збори комсомольські скликалися рідко. На звітно-виборчих я вперше побачила секретаря. Підійшла до неї і спитала, коли ж внесли пла-

Познайомте з секретарем

тити, а вона мені: «Та колись приїду». Ото і вся розмова, — закінчила Наталка.

Вона показує свій квиток. Вражено дивлюся на майже чистий аркуш 1975 року: внески заплачено за січень і лютий.

Пропоную дівчині пригадати, коли був останній молодіжний вечір відпочинку. Здивовано переглядається з батьками: «Про що ви питаєте?».

— Знаєте, любий, Наталка свою професію, але ось надувала переходити на завод, нещасливо їй, — з болем говорить Дмитро Степанович.

— Так, так, ніякого змагання на фермі, вступав у розмову Наталка. — Хочеш розпитати скільки надійшло і дано обліковця. А він не заважав знайде час і бажання відповісти. Отак і живемо в неспівладі.

Наталка пробувала хоч щось зрушити з місця. Восени минулого року виступила на зборах, закликаючи молодь

диплатися у рідному господарстві, змагатися між собою. Але не підтримав комітет. Чи не тому не зростає комсомольська організація колгоспу?

— Он Поліна Стріха, живе в нашому будинку, розповідає Д. С. Васильєву, — хоче вступити до комсомолу, але ніхто не працює з нею.

Розмова друга

Секретаря комсомольської організації Олександру Косенчук ми знайшли в дитсадку. Тут вона працює. Розмова у нас про лист, про долю Наталки, про претензії молодих доярочок.

— А що я зроблю? — безпорадно розводить руками Шура. — І колгосп, і комсомольська організація фактично поділені на дві частини: в Дмитрівці і в Знаменці, а між ними — десятки кілометрів. Комсомольців пажко зібрати всіх разом, бо хто ж це прийде ввечері на збори у Христофорівку, де наш клуб, із Знаменки? Доярки й механізатори працю-

ють у різні зміни.

Секретар наводила і доводи, факти у виправданні. Але головною причиною, виходить, є відстань — оті самі десятки чи більше кілометрів, що поділяють колгосп «Шлях Ілліча» на дві частини.

— Я не знаю комсомольців з того боку (це про Знаменку), бо рідко їх бачу. Сиди вони не їдуть. А у нас тут є свій естрадний оркестр, музична самодіяльність, змагання організовують між молоддю, кожні виробничі зміни соціалістичні змагання.

У комітеті разом з Шурою п'ять чоловік. До звітних зборів представників «з того боку» був Володимир Кривенко, завідувач фермою. Про нього, як про організатора, склалась одна думка: «не кує і не меле», не виконував свого комсомольського доручення. Одним словом, переобрали Кривенка. Тепер у комітеті двоє знайомих — Євген Надожинський — агроном, Стефа Яхончик — працівниця колгоспної їдальні. Секретар сказала прямо: «На них я покладаю великі надії». Рік для Олек-

сандри послужив роком, кою для ознайомлення з іншим, з другого, коли знову обрала її, можна й розмовити роботу — така думка виникає після розмови з О. Косенчук.

Розмова третя

Перше, що слід би зробити, — це скликати комсомольські збори. Загальні, з обов'язковою присутністю знайомих. І серйозно обдумати своє місце в колективі, свою участь у громадському житті. Щоб розмова ця стала своєрідним містком переходу до зрушень в житті комсомольської організації. Тут би кожен побачив свого секретаря, а вона познайомилася б з комсомольцями. І, можливо, вирішили б ті проблеми, які стоять перед молоддю колгоспу.

...А мисльком комсомолу — за кілька кроків від контори колгоспу.

Л. ВАСИЛЕНКО, студентка Київського державного університету.

Зразковий пасивний виробничник

Віповідай — товаришу комітет

РОЗМОВА з молодим токарем райоб'єднання «Сільгосптехніка» Віктором Муренцем проходила, так би мовити, в «телеграфному» стилі: запитання — відповідь.

— Особисті завдання? — перепитує Віктор. — Не пригадує, що я там писав. Ага, здається, так: виконувати і перевиконувати виробничі завдання... Підвищити продуктивність праці на 2 проценти теж обіцяв.

У комплексному плані Віктора Муренця записано також, що викликає на соціалістичне змагання слюсаря ремонтної майстерні А. Цвітка.

Який же практично трудовий бар'єр долають хлопці? Коли зобов'язання, які вони брали, залишилися тільки на папері. Дійове соціалістичне змагання між ними не налагоджене. Підсумків роботи ніхто не підбиває, переможців не відзначили ні матеріально, ні морально.

В «Сільгосптехніці» чимало юнаків і дівчат, котрі показують зразки самовідданості праці. Тільки, наприклад, тільки по автопарку продуктивність праці в порівнянні з минулим роком зросла на 37 процентів, і в цьому успіху

ні є великий внесок комсомольців. На підприємстві їх працює 36, створено один комсомольсько-молодіжний колектив, комсомольська група. Але добрих справ було б значно більше, якби комітет і його секретар більше уваги, енергії і наполегливості приділяли виконанню своїх обов'язків. Адже тут не обійтися без ініціативи, пошуку, творчого підходу. Ось приклад: молодий молотобоець А. Цигрин достроково, за 4 роки і вісім місяців, виконав особисте п'ятирічне завдання і інші працює в рахунок 1976 року. Але ж ініціатива — мотівка: у суспільному середовищі вона легше сприймається, ніж у приватному, трудовому суспільстві, а в іншому — гасне. Так склалися і в «Сільгосптехніці». Тут комітет комсомолу зайняв позицію спостерігача.

— Ну, що ж, хлопці уміють працювати, — сказав у відповідь на запитання про форми і методи соціалістичного змагання серед молодих робітників секретар комітету комсомолу Анатолій Новиков. Ми на комсомольських зборах визначаємо переможців, беремо підвищені соціалістичні зобов'язання.

А ось витяг з протоколу: «Комітету комсомолу спрямувати роботу на мобілізацію комсомольців та молоді на виконання виробничих планів і завдань...

Кожному, безпосередньо, включитися у соціалістичне змагання, посилити ідейно-виховну роботу...».

Класична неконкретність, загальні фрази, які, власне кажучи, зобов'язують «загалом».

— Інертність... Все самому доводиться робити, — зітхає Новиков. — Збори теж завжди сам готую. Тут широко не розвернешся!

А між тим 15 комсомольців мають комсомольські доручення. Але як вони виконуються — відповісти важко. Ні на зборах, ні на засіданнях комітету комсомолу жоден член ВЛКСМ не звітував.

Ось Михайло Кириков, тракторист мехзагону, хороший спеціаліст, стараний працівник. Він групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу. Але вся його робота на виборній посаді обмежується суто виробничими питаннями, комсомольських він не порушує. Зразковий виробничник — пасивний комсомолец. Таких прикладів чимало.

— Ми вважаємо його активним членом ВЛКСМ. Адже головне — виконан-

ня виробничих планів, — мовить А. Новиков.

Це правильно. Але ж основне завдання комсомольської групи — бути центром організації і виховної роботи. Саме тут формується моральна атмосфера, яка або дозволяє працювати нехай, порушувати трудову дисципліну, або ж, навпаки, робить порушення неможливим. А тут групкомсорг практично дублює бригадира.

Минулого навчального року комсомольці навчалися у гуртку політичної освіти, але підсумків навчання ніхто так і не підбив.

Не порушувалося на комсомольських зборах і таке важливе питання як робота штабу «Комсомольського прожектора». Вже давненько на місці стіннівки «КП» порожньо — лише одна назва.

Прикро також, що не розуміють у комітеті важливості моральних стимулів змагання. А в «Сільгосптехніці» відсутні інформаційні бюлетені, «блискавки».

Нинішній, завершальний рік п'ятиріччя, — на марші. Комсомольці і молодь «Сільгосптехніки» брали підвищені соціалістичні зобов'язання на честь наступного XXV з'їзду КПРС. І від того, як буде організоване трудове суперництво, залежатимуть виробничі успіхи кожного і колективу загалом.

Ю. СЕРДЮЧЕНКО, позаштатний кореспондент «Молодого комунара», Новгородківський район.

СВІТЛОВДСЬК.
ПАМ'ЯТНИК В. І. ЛЕНІНУ.
Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

Вісімнадцять років перебував у тенетах релігійного сектантства сімдесятирічний пенсіонер з села Чершотравенки Комітанського району Павло Артемович Смоляр. А нині, познавши радість щастя у праці на благо суспільства, зрозумів оманливу суть релігії, він виїждив на світлий життєвий шлях. Розвінчує релігійні догми, відкриває очі на справжню суть релігії тим, хто ще перебуває в полоні її дурману.

Ми подаємо розповідь колишнього сектанта П. А. Смоляра.

... ЯК Я ЗРОЗУМІВ, причиною релігійності деякої частини людей є потреба у розраді, у душевному заспокоєнні. Таким злом є війни, розруха, голод. У 1922 році важко було орієнтуватися в складній політичній післявоєнній обстановці. Вороги Радянської влади проголошували кінець світу, а проповідники різних мастей діяли на нехитих легкодумних, безвольних людей закликами: «Бійтеся бога! Буде всесвітній потоп, молитесь, бо господь бог не помилю нікого!». Так я, сімнадцятирічний юнак з двокласною освітою, піддався цьому страху перед невідомістю, гадав, що в молитвах знайду ширшу вітху, душевний спокій, пізнаю радощі буття. Тренувався на моєму шляху досвідчений ловець людських душ, пресвітер секти п'ятидесятників Іван Бакалюк. Уласний його проповіді і, як мені тоді здавалося, ширі розмови, слова розради приносили душевну рівновагу, повертали від невизначеності в житті до віри в силу, що приносить добро. Його уособленням був для мене бог, бо він, як вчить Біблія, є любов. Придбав Біблію. «А то — божья книга», — навчав пресвітер.

Все більше й більше я звикав до свого нового життя. Виснажував себе постами, молився. «Братів» й «сестри» не шкодували сил і часу, щоб остаточно заманити мене до своєї громади. Я сліпо й фанатично підкорявся усім настановам пресвітерів і проповідників, бо наголошували ж, що вони — наставники бога на землі. Читав, як і всі мої єдиновірці, Біблію. Правда, мало що в ній розумів. Та читання так діяло на мене, що я намагався бути вірним богу. Зневажаючи світ і все, що оточувало мене, бо вважав його

ОБЛИЧЧЯМ

гріховним і чужим. Уникнув товариства односельців, сторонився їх, а такі речі, як кіно, весілля, радіо, редакції, участь у громадському житті — для мене були далекі. «Мирське життя — то гріх, — втомачували проповідники, — якщо щиро вірнимеш у бога, то на тебе зійде дух святий, і ти зможеш розмовляти з ним «євангельською мовою, просити в нього, чого захочеш». Це ще більше приваблювало, адже я був молодий, здоровий, повний сил і енергії, хотів жити новокровним життям, мріяв про щастя. А уявив його саме таким, як вчила Біблія: покора, смиренність, відосібненість від усього мирського, і віра, віра в бога над усе... Я чекав «святото духа».

... ЙШЛИ роки. Я мужнів, тверезіше дивився на оточення, не розлучався з Біблією. Читав її більш усвідомлено, роздумував і аналізував. Саме тоді зародилися перші сумніви. Якось у розділі Біблії «Книга пророка Іова» натрапив на таке: «І був день, коли прийшли сини Божі предстати перед Господом, з ними з'явився і сатана...». Це нестерожливо. Звернувся я за роз'ясненням до пресвітера. «Брате Іване, як це сталося, що сатана потрапив межі божі дити?».

— Е, брате Павле, ти не все підрид у Біблії читав, бо спокуюсишся... — якось чи не вперше непевно відповів той.

Вирішив, що це сатана вселяє у мене сумніви. Ще серйозніше молився, аби спокуювати гріхи свої, і читав, читав. Доводилося все більше й більше про життя святих. Часом так відкривав, що ставало не по собі. Що тільки не творили «святі!» Ось, приміром, Давид мав десять жінок. Спокусив дружини свого віропідданого Урії Хеттеринна, а він його, щоб одружитися з нею. «Хіба даремно богобоязлив Іова?» — пильно Біблія і деталізує: — За вірність за те, що все життя молився богу, винагородив всеявний Іова — подарував йому 14 тисяч дрібної худоби, тисячу пар волів, 6 тисяч верблюдів, тисячу ослиць, (Біблія, 42 глава). То, значить, за винагороду треба вірити й молитися? — зрозумів я. Сумніви не давали спокою.

Не повірив я й у легенду про те, як Мойсей виїждив з Єгипту 400 тисяч іудеїв через Червоне море. Нійто наслав бог вітер, який всю ніч сушив море. А я лізнався, що ганьба його сяє позад три тисячі

НЕЩОДАВНО в м. Долинській на базі ресторану «Долина» районного об'єднання громадського харчування було проведено обласну кулінарну раду. Місцем проведення її Долинський район було обрано не випадково. За хороші показники в першому кварталі місцевого райоб'єднання завоювало перехідний Червоний прапор Центроспілки, а за другий і третій — перехідний прапор обласної спілки.

І ось з'їхалися сюди завідувачі виробництва та директори об'єднань громадського харчування 22 районів області на раду, мета якої — збільшити виробництво і реалізацію продукції, обмін досвідом. Як підсумок її — виставка-продаж кулінарних і кондитерських виробів.

Чого тільки тут не було! 37 найменувань виробів із риби, 50 фірмових сирів, авокадо, 50 найменувань кондитерських виробів і 78 — із птиці, кролів і м'яса. Здається, перевершили самих себе Валентина Шамка — повар шостого розряду Маломишівського райоб'єднання громадського харчування, Т. М. Михайленко — із Світловодська, Наталя Кравцова — із Новоукраїнки, майстер-повар Італії при Долинському цукрозаводі Я. І. Конанція і багато інших.

Виставка показала, справді, безмежні можливості кулінарного мистецтва. Необхідні лише фантазія, бажання і вміння.

На фото С. ОБЧАРЕНКА — технолог Новоукраїнського райоб'єднання громадського харчування Наталя КРАВЦОВА.

ШЕФИ НЕ ЗАБУВАЮТЬ

Велику шефську допомогу подає колектив Капітанівського цукрового заводу місцевій середній школі. На кошти підприємства придбано обладнання, прилади, списки для навчальних кабінетів.

Відчутну підтримку шефів відчувають і в сусідніх сільських школах. При сприянні цукровиків поповнилися обладнанням кабінети буртянської восьмикласки. Заход асигнує також будівництво пришкольного інтернату Дібрівської школи.

О. ВАСИЛЬЄВ.
Новомірогородський район.

І КУЛІНАРАМ ПОТРІБНА ФАНТАЗІЯ

Я не знаю, що буде со мною. Може, в пошуку життя не гоже, бо не все же хочу я статиною. Видеть бедную, пишу Рубль.

Ці слова належать податному радянському поету Сергію Есеніну, людині, котра змінила геніальні і такі прості вірші, зміла занести чудових друзів і смертельних ворогів, але передусім мала величезний і ідішній дар — кохати. Кохати усім гарячим серцем, без замішки. Любити Росію, революцію, природу. І йому платили і платять тим же.

Він народився 3 жовтня 1895 року в селі Константино-

З ЛЮБОВ'Ю ДО ВІТЧИЗНИ...

во Рязанської області. І вже перша збірка віршів «Радунця», що вийшла у 1916 році, свідчила про безмежну любов до рідного краю, до його чудової природи, до простої людини. До кінця своїх днів перше поет не хвилює пошуків, зберіг у своєму серці «милі березові хатини», котрі для нього стали символом Батьківщини.

Да здаряється революція. На землі не небесах! — так він сиринів Жовтню революції. Захотіло сталежати поет до Жовтня записав підображення у циклі поезій 1917—1918 років «Пісня про великий похід». У збірці «Росія Радянська» віршав «Переворот на Батьківщині», «Капітан землі» розкривав тему революції, оспівував Леніна.

Мало кого залишає забутим і прекрасна лірика Есеніна.

Тепер Есеніна — не безіменний серпін російської радянської літератури. Безумовно, поет надихав художника Віктора Півінова на створення гарної поштової мініатюри, присвяченої 80-річчю від дня народження поета. Її випустило Міністерство зв'язку СРСР.

Радянська пошта випустила також пам'ятку марку про політ космічного корабля «Союз-18» з космонавтами Петром Климуким та Віталієм Семеновим на борту та про діяльність орбітальної наукової станції «Салют-1». Це була найцінніша космічна сувенірка, що працювала біля двох місяців — з 21 травня по 26 липня. Марку ви-

готував художник Рим Стрельников.

За матеріалами цього ж художника випущені також: «Портрет Есеніна», марка, присвячена 50-й роковині стандартної авіації в СРСР та шестикопійковий афілатор на честь 30-річчя проголошення Югославії республікою.

М. ГРИГОРЕНКО.

На фото: марка присвячена 80-річчю від дня народження Сергія Есеніна та поштовий космічний корабель «Союз-18».

ЧИТАЧ ПОВІДОМЛЯЄ

КВІТИ — ПОДАРУНОК ОСЕНІ

Скільки чарівності і краси приносить вона, золотокоса осінь! Її зустріч у нашій школі була цього року особливою. Святом квітів назвали ми її. Кожен клас виставляв для загального огляду тематичні букети квітів.

Школу не впізнати: вона мов яскравий осінній букет. Чий же квіти найкращі? До уваги береться тематичне оформлення, естетичний вигляд, сюжетність і ідейність задуму.

Гарні всі композиції, тому нелегко визначити переможця. Ось букет «Загиблим воїнам»... Білі проби тої кулею каски — винок з жоржин. Він ніби промовляє: ми завжди живі в наших серцях, ви завжди з нами. «Партизанський стежка» — так назвали свій задум учні 9-В класу. Вирішений він простоті скромні запашні квіти, насипні покладені в білий коник, від якого протікає герметична стежина.

Букет Едуарда Корнілова вражає оригінальністю. Звичайна солдатська фляга, смілена на ремінь і пілотку, а в ній — білі ромашки, обрамлені стеблами польових трав. Етюд названо «Медсестричці». Героїчному минулому присвятив свій композицій Наталя Мотайло, Наталя Певрига, Світлана Слизька.

З любов'ю зібрано букети «Пам'ять серця», «Чорнобильці» пасіає латі, «Най завжди буде сонце» та інші.

Та ось закінчується свято, визначено переможців. Мовою квітів діти розповіли про свої мрії, про велич і радість нашого життя.

Л. ЛЕВЧЕНКО,

старша піонервожата Галицької СШ Світловодського району.

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА

У числ. призерів

Понад сто представників спортивних клубів і колективів фізкультури взяли участь у обласній командній першості центральної ради товариств «Авангард» з класичної боротьби. Ці поєдинки протягом трьох днів проходили на борцівських килимах Паладу спорту Харківського тракторного заводу. Двору майстерність продемонстрували шість збірних кировоградського спортивного клубу «Зірка». Кандидат у майстри спорту Олександр Демченко завоював срібну медаль серед важковаговиків, майстер спорту Станіслав Редюбов — першорядний, Олександр Жигулін завоював третій приз у міській у своїх вагових категоріях.

У командному заліку спортивної «Зірки» посіли п'яте місце із десяти.

М. БОНДАР,
майстер спорту СРСР.

● Фудбол. 21 команда колективів фізкультури міських і сільських професійно-технічних училищ, взяли участь у розіграші кубка обласної ради ДС «Трудові резерви» з фудболу. Призерами стали представники Знамянка та Олександрійського району.

● Волейбол. П'ять днів у спортивному залі клубу кировоградського заводу «Червона зірка» проходили змагання з волейболу, результати яких входять до заліку спартакіади обласної ради ДС «Спартак» серед команд обкомів профспілок.

Не мали собі рівних у поєдинках з м'ячем на сіткою спортсмени профспілки авіапроектистів, які стали володарями призу у першій групі. А у другій цей трофей дістався команді профспілки геологів.

В. ШАБАЛІН.

ДО СОНЦЯ, ДО ПРАВДИ

метрів. То куди ж поділася вода? І ця казка насторожила мене. В одному з божих послань говориться, що всі мери воскреснуть, а живі предстануть перед страшним судом. Бог навіть термін встановив. Та ось вже тисячі років як існує людство, а кінець світу не настав досі.

Сміхотворно виглядає і казка про створення світу (Буття, І слата). Заманулося богам створити світ, і він це зробив. Потім з його волі з'явилися моря і суша, аж на четвертий день згадав, що треба ж ще створити сонце, місяць, зірки. І поставив їх бог на тверді небеса, щоб світити та землю, і управляти днем і ніччю...

Ці та багато інших протиріч остаточно впевнили мене, що Біблія не що інше як вигадка. А мої намагання почути компетентні пояснення з приводу знайдених протиріч з уст проповідників, ще більше переконали в необґрунтованості біблійних догм.

Сумніви підкріплювалися не зовсім святими мішками наставників. Не всі вони жили за законами божими. У селі Тур'є на Ровенщині відбувалося чергове вібрання п'ятидесятників. Пресвітер С. Момотюк вголосовував проповідь. «Брати» й «сестри», впадши на коліна, широкердо молилися, співали псалми, очі в усіх були закриті. Раптом я глянув на пресвітера і мало не зомів: Момотюк обходив усіх гарних молодих і цулував їх. Я схопився і вийшов. Вуха в мене горіли. Як, він сміє! Отак оскверняти віру, слово божє!...

Ніколи не забуду, в яких муках згасало життя Марії Панасюк. Молода жінка благає, щоб викликав лікаря. «Силиний зілитель» — Ісус Христос, — бубоніли віруючі. Так жінка й загинула, хоч можна було її врятувати. Я все більше впевнювався, що малограмотні члени громади не знають, про що інше Біблія, які протиріччя є в ній.

Або ось ще один факт. У Кременці Тернопільської області діяв відомий німецький проповідник Берггольд. На його проповіді збиралися сотні віруючих в ізольованих місцях. Відбувалися велелюдні зібран-

ня, моїння. Одного разу Берггольд вирішив: принесе людину продемонструвати чудодійну силу молитов і віровчення вилати Салозакоханий, зародивши, він з викликом поглядав на наству. На палатках іскрилися зручності, діаманти.

— Динсь, нам забороняє носити обручки, персні, — шепотілися віруючі. — А сам... І як тільки дивиться на це бог?.. Значить, йому все можна, він же — настільки божий на землі.

Раптом увагу присутніх захопило інше: вели снігост. Натомі загоміли: злізати муляти моливачи.

— Брати і сестри! Моїться, спасайте душу і тіло страждального! — викрикував Берггольд і помавав очі нерозумно якоюсь рідиною. Віруючі впали на коліна і почали молитися... Та не допомогло.

— Гріхні, видати багато, — бешело речомував проповідник.

Оскільки Ровенська область, де я мешкаю, входила до складу Польщі, у 1927 році я був призваний до лав її армії. Та зброю в руки не брав, присягу не прийняв. Відсидів та не у Кракові в криміналі.

А в 1911 році командир фашистського дивізіону Берггольд він загартував на Радянський Союз зцілювальні місця, не без притримок згадувати свою зцілювальну діяльність. Ось годі прозрів остаточно і жахнувся: я, павіний, сидів у криміналі, бо Берггольд понавчав, що гріх брати до рук зброю, а тепер він сам зніщує наших людей, вбиває матір.

Довго не міг отямитися. І вирішив рішення: йти на боротьбу з нечестивим людством фашизмом. Воював, удостоївся чотирьох урядових нагород. Після війни повернувся у рідні краї, будував нове життя на Ровенщині. Та не заспокоювалися мої колишні «брати» й «сестри», переслідували, звинувачували в невірності і зраді богу. Проте нічого вже не могло повернути мене до минулого. Я з ним порвав назавжди. Радів сонцю, новим друзям, шкодував за реками, викресленими з життя. Я багато прозрів. Тільки в праці на благо Вітчизни, народу — справжнє спасіння. А чий же інтерес захищають п'ятидесятники? Наших ворогів.

Обдурені, насипні, вони підтримують від участі у великих звершеннях нашої доби, від громадського життя, не цікавляться культурною і політичною діяльністю в країні, віддаються до безумств методів моїння, завдаючи шкоди

здоров'ю людей. Віруючі доводять себе до такого реалістичного екстазу, що їм здається, ніби вони бачать рай, некало, піднімають запах духа святого». Амстердам закликає віруючих зарати життя вічною і гаснода бога йти на будівлі жертви, від приводом реалістичних образів обманити на здоров'я і громадянські права людей.

ІСЛЯ віни дехто з моїх єдиновірців став багдерієм, вбивав людей. Одного нещасного ввечора колишній мої «брати» завітали й до моєї оселі: «Жертвує на справу божу 600 карбованців, інкаше покарає тебе всевітний», — погрожуєвали. Я, яничайно, відмовився. Життя і мій і мій врятувало пересячення на Кіровоградщині. До речі, в село Червоновершине разом зі мною переїхало ще тринадцять сектантських сімей, які порвали й своїм минулим.

Я виховав чотирьох дітей, всім їм Радянська влада дала освіту. Трудився в колективі, односельчанам неодноразово виявляв мені своє довір'я, обираючи депутатом Первогравенської сільської Ради. І я намагався вірою і правдою — нашими, радянськими поглядами означуючи ці слова, — служити їм. Тепер я на заслуженому відпочинку, виховую, онуків, займаюся бляжівництвом. Тільки цього року продав державі понад два центнери меду. Часто виступаю перед тими, хто ще перебуває в полоні релігійного дурману, роз'яснюю про обладу єсть сектантства. Я пастиний, адже прекрасне радянське, єдиноєдине, релігійне люди допомогли мені вийти на правильний життєвий шлях, пізнати радість творчої праці на благо єдинству.

З кожним роком все змістовнішим і багатоманітнішим стає життя радянського народу, його культура, — говорив Генеральний секретар Центрального Комітету КПРС Л. І. Брежнєв у промові перед виборцями 14 червня 1974 року. — Це законірно. Нині темпи соціального прогресу, темпи нашого просування до комунізму все помітніше залежать від інтелектуального потенціалу єдинству, від розвитку культури, науки, освіти... Саме ці фактори, я вважаю, і спричиняють тому, що трудівники поривають з релігією, беруть активну участь у громадському житті нашої країни.

Н. СМОЛЯР,
пенсіонер.

с. Первогравенка
Компаніївського району.

Коля МАНУХІН

Вони не тільки зовні схожі між собою. В них і долі однакові. Вони — сироти. Діти людей, яких важко назвати батьками.

Колю Манухіна, коли він був ще немовлям, мати принесла до бабусі і попросила поглядіти, поки вона впрорастає зі своїми справами. І ось п'ятнадцять весен минуло, а він до цього часу ще не бачив тієї, яка дала йому життя. Виховувався в дитбудинку. Потім сім років — у школі-інтернаті, який став йому домом. Все подобалося тут хлопцю. Не любив він тільки суботу. Буває, заб'ється в куток і двері прикриє щільніше. Бо там зараз стільки дорослих, і всі вони приїшли за своїми дітьми. Серьозно, Костю... Кожен візьме свою дитину за руку і поведе в той казковий, неповторний світ, який зветься «домовою».

Тільки Коля та ще декілька таких, як він — ніхто не залишається тут.

В один з таких днів Коля ближче познайомився із Сашком, з яким доля обійшла теж жорстоко...

Коля і Сашко стали нерозлучними. Навіть однакові оцінки мали у всіх предметах. І з круговерті шкільного життя швидко спливали дні. І знову наближалася суббота... В одні з цих днів Коля про дядька Грицька — матерію брата. Дядько особливих родинних почуттів не виявляв до хлопця, але й не відштовхував від себе. І Коля всім серцем потягувався до нього, особливо після того, як дядько пообіцяв розшукати матір.

Йшли дні. Та замість жаданого повідомлення дядько зустрічав племінника чаркою. Колі сподобалося відчувати себе в дядьковому товаристві «мужчиною».

Яша МАНУХІН

Яша Манухін, третій учасник крадіжки — це син дядька Грицька, двоюрідний брат Колі. Яша додому приїздив тільки в гості. Бо батьки відправили його у Рівнянську допоміжну школу-інтернат, що в Новоукраїнському районі. Ось рядки з його характеристики: «Манухін Яків закінчив вісім класів Рівнянської допоміжної школи-інтернату. Програму засвоїв добре. Захоплювався художньою літературою. За час навчання в школі грубих порушень не було. Характер — замкнутий, впертий. Батьки майже не звертали уваги на виховання сина, хоча вихователі неодноразово звертались до них. Мабуть, через це в учня відчувалася якась озлобеність».

Але в душі хлопчини осідала не лише озлобеність, а й гірка, полонна образа.

Яша приїждив додому за «торомом», щоб подискувати смачниці, які тільки мама вміє готувати, борщом і пирогами, за

батьківською, впрямі, ласкою, а знаходив завжди вдома недолугу пляшку на столі... Та ще п'яних до безтями батьків.

БУЯНОВ

В один із своїх приїздів Яша застав удома гостя — свого дядька, Буянова, про якого вже чув. Тут саме нагодувалося і Коля. Захмелілий батько Яші пішов спати, залишивши сина і племінника в товаристві свояка. Той спільну мову з хлопчиками знайшов швидко.

Пшли завчати. Мовчали. Незадоволені, як опинилися у сквері Комсомолу. Саме в цей час у парку був міліцейський патруль. Нодій спецназівши почув шарудіння і стримував туди світлофар. Хлопців затримали і обшукали. І, звісно, здивування викликало у міліціонера: чому не дитяче за північ підлітки не сплять, а блукають бездомними

триком в спертонеху № 14 заводу «Червоної зірки». Але його дід — справжнє ослине гніздо. Тут знаходили пристаніще різні асоціанти, які ухилялись від покарання. Ось хоч би й Буянов. Двічі був засуджений. А перед поїздом до Кіровограда, до родичів, був затриманий у Кіровоградській області при спробі винести крадіжку. Втік. Деякий час тут проживав якийсь Бегінін. Теж раніше судився, приїхав сюди із Казахстану. Ніде не працював, і як показав на суді, «жив за рахунок друзів». «Товариство» не щодня пиячило.

Манухін-старший часто «з'ясував» сімейні стосунки з дружиною. Втручалась міліція. Як наслідок — або арешт, або штраф. І все це на очах у рідного сина, племінника.

Всім добре відомо, що від атмосфери в сім'ї, від прикладу батьків залежить, якими виростуть діти. Родина, в якій побуває нянюство, постійні сварки, моральна розв'язка, чинить великий вплив на формування психіки дітей. Пове-

НЕ БУЛО ПОРУЧ НІКОГО

Це боляче: бачити їх не в кінозалі чи на спортмайданчику, не в Палаці піонерів чи в бібліотеці, а ось тут, в залі суду, під вартою. Ці троє підлітків з дорослим вчинили крадіжку. Перед цим було декілька «неудачних» спроб.

місяцями з викруткою і плоскогубцями в кишенях? Але трапилося так, що міліціонера терміново викликали по рації до машини, і він безпечно залишив хлопців самих. А їм тільки цього й треба було. Втекли.

Ті, хто залишився осторонь

На лаві підсудних їх четверо. Буянов, Яша і Коля Манухіни, та ще Саша. Той Саша, про якого ми згадували раніше. Підбавсьорені успішно втечею від міліції, хлопці через декілька днів вчинили крадіжку, залучивши до неї і Сашку. Укравши з приватного гаража п'ять коліс від «Запорожця».

І от суд. Наш закон суворо диференціює особисту відповідальність за злочини. Тому кожен з групи одержав, як кажуть, сесе. На цьому можна було б поставити крапку. Але чомусь після кожної такої судової справи виникає внутрішній протест: «Цього могло б не статися, якби...».

Судове розслідування пролило світло на той ґрунт, де вирізалося життя дітей драми. Мається на увазі дід № 54, що на вулиці Жовтневої революції, де проживав Г. Манухін зі своєю дружиною. Щоб мати про цього чоловіка хоч якусь уявлення, варто прочитати своєрідний «послужний список», виданий органами міліції: двічі був засуджений до позбавлення волі, декілька разів арештовувався на 15 діб, постійний «відвідувач» медпункту, домашній бешкетник і т. ін. Ні, він не зараховується до числа дарюїдів — працює елек-

триком з викруткою і плоскогубцями в кишенях? Але трапилося так, що міліціонера терміново викликали по рації до машини, і він безпечно залишив хлопців самих. А їм тільки цього й треба було. Втекли.

На диво, тут навіть не поцікавилися, куди ж ходять їхній вихованець, що за родина живе у тому будинку. А дізнатися варто було. Адже у хлопця така подія — знайшлася рідня!

Хотілося б знати і таке: хто, за яким правом відіслав Якова Манухіна, абсолютно здорового і повноцінну дитину у допоміжну школу-інтернат? Яка бездушна рука підписала йому направлення?

Нас часто ображає байдужість, буває, ми страждаємо від черствості тих, хто нас обслуговує: продавців, контролерів, таксистів. Якось важко навіть подумати, що вона може виходити і від людей, які покликані виховувати і вчити, розвивати у дитини прекрасні риси. Пам'ятаєте, у Сухолинського: «Підліток — це образно кажучи, квітка, краса якої залежить від того, який догляд був за рослиною до того, як квітка розпустила свої пелюстки». А за драмою цих хлопців — бездушність батьків, вихователів, вчителів. Ціна їм — три поламаних юні долі...

Так, на суді не було названо ще багатьох винуватців злочину!

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спешкор «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

Калейдоскоп

УВАГА—ВОДІЯМ...

Лікарі і світова преса вперто наголошують на величезній шкоді алкоголю. Це ж підтверджують сумні факти з життя і наукові дані. Однак, неслухаючи із таким злом лише засобами пропаганди певних знань і промовистою хронікою на сторінках газет. Тому-то в різних країнах по-різному кваліфікують оп'яніння. Але всюди під особливую увагою перебувають водії.

В Австралії, наприклад, автомобілістів-порушників карають ув'язнення, а їх імена друкуються в місцевих газетах під рубрикою: «Вчора під мухою» — сьогодні під вартою». Ефективний метод боротьби з пияцтвом знайдено в Малайзії, де порушників відправляють за ґрати разом з дружиною, якщо вона, звичайно, є. Своєрідні заходи практикуються в Туреччині: захмелілий водій

повинен пройти без відпочинку не менше тридцять кілометрів під конвоем поліції. Але всі рекорди побиває центральноамериканська республіка Сальвадор, де п'яних водіїв без зайвих розмов засуджують до страти. «Безперечно, цей метод боротьби з алкоголізмом за кермом — найефективніший», — відзначає преса.

„НЕВИЧЕРПНИЙ ДОНОР“

Гійом Клайн, житель Франкфурта-на-Майні (ФРН) — абсолютний чемпіон світу з донорства. Він здає загалом понад 1 тисячу літрів крові. Гійому Клайну вже за шістдесят — межа для донорів, але він і досі «невичерпний». «Вік вимірюється станом артерій», — каже Гійом.

З журналу «ЗНАННЯ ТА ПРАЦЯ».

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Наша адреса і телефони

36050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глішки, 2.

ПОНЕДІЛОК

27 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. Мультифільми. (М). 10.00 — к. т. «Очевидне і неможливе». (М). 11.00 — к. т. «Клуб кінополювання». (М). 13.30 — к. т. О. Глазунов. Концерт для скрипки з оркестром. (М). 13.55 — Інформаційна програма. (М). 15.55 — «Михайло Ломоносов». Худ. фільм. (М). 17.15 — «Зимові чудеса» — повсякденну увагу». (Чернінів). 17.30 — «XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч». «Партійне життя». (Запоріжжя). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. Мультифільми. (М). 18.25 — «На зустріч XXV з'їзду КПРС». «Змагаються трудящі Молдавської РСР». (М). 19.10 — Телефільм. (К-д). 19.40 — «Від перестати в аудиторію». Виступи завідувача підготовчим відділенням Кіровоградського інституту сільськогосподарського будівництва тов. Гостева В. В. (К-д). 19.50 — «Штори». Фільм-спектакль. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Продовження фільму-спектаклю. (М). 22.30 — к. т. «Спортсмени молоді». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

11.00 — Новини. (К). 11.25 — Всесвітні змагання з художньої гімнастики на кубок «Дружба». (Запоріжжя). 12.25 — «Поступи на місце». Телевистава. (К). 18.00 — «Народні таланти». (Х-в). 18.30 — «Вісті». (К). 19.00 — Першість СРСР з футболу: «Торпедо». (М). 19.30 — Музичний антракт. (К). 19.45 — «Палітра». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. фільм «Чорний капітан». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

ВІВТОРОК

28 ПЕРША ПРОГРАМА.

15.30 — «Українська література для учнів 10 кл.». (К). 16.15 — «Майстер — золоті руки». (Донецьк). 17.00 — Фільм-концерт «Я — балерина». (К). 17.45 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошиловград). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «До Дня народження комсомолу». Виступ секретаря обкому ЛКСМУ В. Петракова. (К-д). 18.25 — Телефільм. (К-д). 18.55 — «Людина і закон». (К-д). 19.25 — «Великі голодари». Худ. фільм. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «У добру путь». До Дня народження комсомолу. к. т. (М). 23.10 — к. т. Кубок світу із спортивної гімнастики. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

13.55 — Кінопрограма «Якщо ти тобі — комсомол». (М). 14.55 — «Ми знайомі з природою». (М). 15.15 — «Композитор Моцарт». Передача 2. (М). 15.45 — «Молоді планети». (М). 16.15 — «Подвиг». (М). 16.45 — «Візерунки». (М). 17.15 — «Книга у твоєму житті». (М). 18.00 — «Поетизм». (К). 18.30 — Для дітей. Муз. фільм «Янтарик». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «Інтерклуб». (Х-в). 20.15 — Фільм-концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Худ. фільм «Семіо-сміливий». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДА

29 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. Концертний зал телестудії «Орля». (М). 10.15 — к. т. «Великі голодари». (М). 10.10 — Наша афіша. (К). 16.15 — «У школах комуністичної праці». (Д-к). 16.50 — Док. — телефільм «Розом з комсомолом». (К). 17.30 — Для дітей. «Іскорка». (Донецьк). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «Загадки і відгадки». (М). 18.30 — «Людина, дорога, автомобіль». (К-д). 18.50 — к. т. «Ми будемо БМ». (М). 19.15 — к. т. «Запрошує концертна студія в Остапів». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Спортивна програма. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

11.40 — Наша афіша. (К). 11.45 — Новини. (К). 12.00 — «Молодь і п'ятиріччя». (Ворошиловград). 18.00 —

ТЕЛЕЕКРАНИ ТИЖНЯ

З 27 жовтня по 2 листопада

Реклама, оголошення. (К). 18.15 — Фільм-концерт «Сузір'я Гагаріна». (К). 18.30 — «Девіз — висока якість». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Муз. антракт. (К). 19.45 — «Екран молодих». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Телеогляд «Сільськогосподарський тиждень». (К). 21.45 — Худ. фільм «Добровольці». (К). 23.15 — Вечірні новини. (К).

ЧЕТВЕР

30 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. Ф. Шуберт. Фантазія для скрипки і фортепіано. (М). 9.55 — Інформаційна програма. (М). 11.00 — к. т. М. Пейко. «Симфонія — концерт». (М). 16.45 — «Нахова школа». (М). 17.15 — к. т. «Адреси молодих». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. «У кожного малюнку — сонце». (М). 18.30 — Концерт. (М). 19.00 — «Ленінський університет мільйонів». (М). 19.50 — Інтербачення. Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — ЦСКА. 1 і 2 періоди. В перерві — кіноарис. к. т. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Інтербачення. Чемпіонат СРСР з хокею: «Спартак» — ЦСКА. 3-й період. (М). 22.10 — к. т. «Ваша думка». (М). 23.10 — к. т. Кубок світу із спортивної гімнастики. Фінал. (Англія).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.55 — Наша афіша. (К). 11.00 — Новини. (К). 11.15 — Худ. фільм «Чорний капітан». (К). 17.15 — «Золоті зірки України». Кіноарис. (Д-к). 18.00 — Фільм-концерт. (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 18.45 — «XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч». «Правдолюбів п'ятиріччя». Телевистава. (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — Телефільм «Три нам'ятаєш, товаришу». (К). 20.00 — «Молоді друзі». Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Зустріч з нісеном». (Донецьк). 22.30 — «Старт». (К). 23.15 — Вечірні новини. (К).

П'ЯТНИЦЯ

31 ПЕРША ПРОГРАМА.

11.20 — Наша афіша. (К). 11.25 — Новини. (К). 11.40 — «Шкільний екран». «Російська література для учнів 8 кл.». (К). 12.20 — «XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч». «Запорізька ДРЕС на фініші». (Запоріжжя). 12.50 — Худ. фільм «Добровольці». (К). 14.20 — Муз. фільм. (К). 16.30 — «Фільм — дітям». «Слон і мотузочка». (М). 17.15 — Телефільм. (К-д). 17.30 — «XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч». «Соціалістичне змагання в дні за днів». (К-д). 18.15 — к. т. Веселі потки. (М). 18.30 — к. т. «Пісня миру під ксрамі». Репортаж із Лівана. (М). 19.00 — «Сільськогосподарський концерт». (К-д). 19.15 — Телефільм. (К-д). 19.25 — к. т. «Слідство веде знаток». По сторінках циклу телеспектаклів. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Естрадна програма з участю В. Топкова і В. Владімірова. (М). 22.00 — к. т. Міжнародні змагання з важкої атлетики. (Англія). 22.50 — к. т. Сніпак С. Полонський. (Польща). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.15 — к. т. «У добру путь». (М). 18.00 — «Нам сучасний». Нарис. (Одеса). 18.30 — Телефільм «Туркменські кози». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «Зимові чудеса» — повсякденну увагу». (Миколаїв). 19.45 — «Ві ми пам'ятали». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «До поля журавлів». Вистава. (Л-в). В перерві — вечірні новини. (К).

СУБОТА

1 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 —

к. т. «АВВГДейка». (М). 10.00 — «Для вас, батьки». (М). 10.30 — к. т. Муз. програма. «Ранкова пошта». (М). 11.00 — «Розповіді про художників». (М). 11.25 — «Більше хороших товарів». (М). 11.55 — к. т. «Музичний абонемент». (М). 12.35 — «Народні таланти». (Ужгород). 13.05 — к. т. Для дітей. «Одесити». (К). 13.35 — к. т. «Здоров'я». (М). 14.05 — к. т. Муз. програма для юнацтва. (М). В перерві — док. фільм. (М). 16.30 — к. т. «Спіддружність». Тележурнал. (М). 17.00 — к. т. «У світі тварин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — к. т. Муз. фільм. (М). 18.40 — «Діста студія». (М). 19.40 — Телетізі. Худ. фільм. «Юди і чокелі». Фільм четвертий. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Кіноапорама». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.10 — Наша афіша. (К). 10.15 — Док. фільм. (К). 10.40 — Суботній репортаж. (Л-в). 11.15 — Для дітей. «Порослячок Чок». Ляльковий вистав. (Херсон). 12.00 — «Орбіта дружби». (Ужгород). (М). 12.35 — «Літературні читання». (М). 13.05 — «Музичний календар». (М). 13.35 — «Слово майстру». Телевистава. (Х-в). 13.55 — Кіножурнал. (К). 14.20 — Математичний журнал «Інтергал». (К). 16.05 — «Творчий портрет композитора Д. Задора». (Л-в). 16.05 — «Екран молодих». (К). 16.45 — Муз. фільм. (К). 17.15 — «Школа передого досвіду». (К). 17.45 — «Вечір бальних танців». (Донецьк). 19.00 — «Вісті». (К). 19.45 — «Не судилося». Вистава. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Продовження вистави. В перерві — вечірні новини. (К).

НЕДІЛЯ

2 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Новини. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.30 — к. т. «Будильник». (М). 10.00 — «Служба Радянському Союзу». (М). 11.00 — к. т. Зустріч юнко-рів телестудії «Орля» з Героєм Радянського Союзу І. М. Чистяковим. (М). 12.00 — к. т. «Муз. кіоск». (М). 12.30 — «Сільська родина». (М). 13.30 — к. т. «Останній дойм». Худ. фільм. (М). 14.55 — к. т. «Кінггарія». (М). 15.40 — к. т. Спортивна програма. (М). 16.20 — Міжнародна панорама. (М). 16.60 — к. т. Мультифільми. (М). 17.20 — к. т. Багатосерійний док. телефільм. «Головна вулиця Росії. 9 серія. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Тбілісі) — «Динамо» (М). В перерві — «Радянський Союз очима зару-біжних гостей». к. т. (М). 19.45 — к. т. Концерт. (М). 20.00 — к. т. «Клуб кінополювання». (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. «Знайомство з оперою». Дж. Верді «Аїда». Фільм-опера. (Італія). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

10.10 — Наша афіша. (К). 10.15 — «Літературний театр». О. С. Пушкін «Пікова дама». (К). 11.30 — «Нісен-75». (К). 12.00 — «Містам і селам України бути зразковими». (Д-к). 12.30 — Для школярів. «Салют Жовтню». (К). 13.00 — Концерт. (К). 13.35 — «В ім'я миру». (В-д). 13.55 — «Нові ідеї року». (К). 14.40 — «Жовтню назустріч». (Донецьк). 15.10 — Для дітей «Зелений погоник». (К). 16.00 — «Мальовничі Україна». (К). 16.30 — «Вісті». (К). 17.00 — Першість СРСР з футболу: «Шахтар» — СКА. (К). 18.50 — «Слава солдатець». (Одеса). 19.45 — «Кіп музичний». (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.50 — Худ. фільм «Ужас рідний». (К). 23.05 — Першість СРСР з футболу: «Зоря» — «Аратат». 2-й тайм. Відеозапис. (К). 23.50 — Вечірні новини. (К).

ПОГОДА

Вдень 25 жовтня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, без опадів. Вітер східний 10-14 метрів на секунду. Температура повітря по області 9-14, по місту 11-13 градусів тепла.

За данни Українського бюро погоди 26-27 жовтня — малохмарно, без опадів. Вітер східний 10-15, часом 7-12 метрів на секунду. Температура повітря вночі 0-5 градусів морозу, вдень 9-14 градусів тепла.